

Székegy Közelet

Politikai, közgazdasági és társadalmi ujság

Előfizetési árak:

Egész évre 70 leu, félévre 35 leu, negyedévre 18 leu.

Egyes szám ára 1.50 leu.

Felolós szerkesztő:

TOMPA LÁSZLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Bulevardul Regele Ferdinand (Kossuth-utca) 14. sz.

Telefonszám: 34.

Megjelenik minden vasárnap.

JEGYZET.

Az adóbevallások, a közeledő adókivetési munkálatok időszertege érdeklő mostanában az itt lakó emberek tulnyomó részét. Ez juttatja eszünkbe észrevételeinket arról a pénzügyi adminisztrációban is szigoruan keresztülvitt gyakorlatról, mely szerint újabb az állami pénzügyi hivatalok is minden levelezést kizárólag román nyelven folytatnak. Így az egyes adózókkal is; s így a községekkel, illetve jegyzőségekkel, melyektől csupán román nyelvű jelentéseket, iratokat fogadnak el. Anélkül, hogy az államnyelv a maga helyén való érvényesítése jogosságát vitatni akarnók, meg kell jegyeznünk, hogy az adózás ugyan közkötelesség, de közvetlen hasznát az állam látja, neki kell a maga szükségleteire az adókat beszélnie. Az adó fizethetése nem volt éppen öröm az emberek számára más, kevesebb megélhetési nehézséget okozó időkben sem. Ilyen körülmények közt egy újabb fáradság és megterhelés egyesekre az, hogy különböző felhívások, értesítések meg nem értett szövegével kelljen ide-oda járkálni, míg azokat lefordíttatván megtudhatja, hogy adó, illeték stb. ügyben ez, vagy az a kötelessége, joga van ennyi, s ennyi adót (ha van, miből) lefizetnie. A lakosság tulnyomó része a román hivatalos nyelvet nem érti, megtanulására ezer gondja közt még ideje sem lehetett. Ilyen körülmények közt az állam magának is megnehezíti a maga céljainak elérését, a közterhek rendes, fennakadás nélküli behajtását. Ennek megerősítését, megvilágítását szolgáló több esetről is tudunk. Egyik közeli vármegyében mintegy 24 millió leunyi adó vált behajtathatlanná elévülés, téves előírás, stb. miatt; s főoka ennek, hogy az állam közegei és a lakosság a forszírozott államnyelv miatt nem tudták egymást megérteni, egymással kellőképpen érintkezni! Méltányosság és a körülményekkel: az átmenetel számoló belátás könnyebb helyzetet teremtené a lakosság számára, s egyuttal jobban szolgálná az állam érdekeit is!

Iskolalátogatás. German Traian, a balázsfalvi leányliceum igazgatója, mint miniszteri biztos folyó hó 24-28-ig hivatalos látogatást végzett a helybeli r. kath. főgimnáziumban és a ref. kollégiumban. Meghallgatta minden osztályban a feleleteket, megtekintette a szertárakat, átvizsgálta az írásbeli dolgozatokat. Jóakaratu észrevételeit, mindkét intézetnél értekezleten közölte a tanárokkal.

Nőgyesületi választmányi ülés. A helybeli Jótékony Nőgyesület május hó 2-ikán (szerdán) d. u. 1/2 5 órakor választmányi ülést tart a ref. kollégium tanácskozó termében. A gyűlés főtárgya a kiállítás rendezése. A tagok szives megjelenését kéri a választmány elnöksége.

Az esküre jelentkezett közalkalmazottak memoranduma.

Az első miniszteri válasz.

A nagyközönség jól ismeri az idő előtt esküre felszólított és elmozdított magyar közalkalmazottak küzdelmét a visszatétel, vagy nyugdíj biztosítása céljából. A mult 1922. évi bukaresti küldöttség nem csak az egyes minisztereknek, hanem külön a szenátoroknak és külön a képviselőháznak is átadott minden reszort nevében 1-1 memorandumot.

Ezekre a memorandumokra, sajnos, a miniszter urak írásbeli választ nem adtak. Ugy gondolták, hogy elegendő az a szives fogadtatás, amelyben a küldöttséget részesítették és a szóbeli válasz, amit adtak. A válaszokat a lapok annak idején eléggé ismertették. Nyilvánvalóvá lett, hogy a visszavételre csak a rendes pályázatok rendén számíthatnak az egyesek. A kormány tagjai nem akarták tudni arról, hogy a nemzetközi jog értelmében Románia köteles a nyugdíjat fizetni. Ezt a méltányosság szempontjából nézték, azonban a méltányosságból nem juttattak még semmit.

Mostanában azonban kaptunk választ. A képviselőházhhoz beadott memorandumra a közoktatásügyi miniszter ur — a kolozsvári tankerületi főigazgató útján a következő választ küldte:

Kolozsvári tankerületi főigazgatóság.

1411-1923. sz.

Kolozsvárt, 1923. március 23.

Igazgató Ur!

Vonatkozással a képviselőházhhoz benyújtott memorandumokra, sziveskedjék tudomásul venni, hogy a közokt. ministerium 12623-1923 sz. rendeletével kérésüket nem approbálja a következő okokból:

1. Tanteutálatok nem akarta letenni az esküt az első felhívásra.
2. Máig sem tanultak meg románul.

(P. H.)

Dr. Seni Valér s. k., tankerületi főigazgató.

A kolozsvári lutheránus középiskola igazgatóságának.

Ez a válasz azért jött a kolozsvári lutheránus középiskola igazgatójához, mert a deputációban a tanügyet Hantos Gyula lutheránus középiskolai igazgató képviselte s így Seni Valér főigazgató a választ ideirányította.

A válasz nem kimerít. A közalkalmazottak az Averscu kormány felhívására jelentkeztek. Az első felhívással szemben tanusított magatartás okait a lapok már sokszor ismertették. A visszavétel a magyar tanulmányi iskolákhoz megtörténhetett volna, de ez irányban nem találtak a folyamodók kellő megértésre.

Az állam nyelvét mindenki törekszik megtanulni, de egy nyelvet nem lehet olyan könnyen elsajátítani, mint az ingó dolgokat. A nyelv: kincs. De ha a kormány politikája a visszavétel szempontjából elutasító is, a nyugdíjra nézve mégis csak kellene, hogy immár

megtegy a kormány a helyes lépést. Adja meg a szolgáltatnak elmaradhatatlan ellenértékét: a nyugdíjat!

Gloria és Requiem.*

Karácsony volt. Szenttamáson bucsu. A templom tömve volt. Valóban látszott a népen a karácsony... a bucsu is...

A templom nagy ünnepi emelkedettségébe az oltár miséjének Glóriája úgy csendült bele a pap ajkáról, mint Bethleem ünnepén a magas ég öröme a világ első nagy éjszakájának misztikus csendjébe... A bucsus nagy tömeg lelken e kettős ünneplést a lelkes, érces Gloria úgy szinesítette ki, mint Bethleem ünnepét a csillagos, csendes, első, nagy, áhitatos éjszakának nyugalmas leplére a pásztortűnek fellobbant bitor fénye!...

A Glóriát egy pap énekelte. Egy pap!... és hangján rajta volt a kettős ünnepek minden accentusos éle! Pedig... pedig már ekkor beteg volt szegényke!... De hiába! Glóriája égisz emelkedett a legteljesebb ünnepi ivellessé. A psziche kigyulása feledte, hogy a fizikuma bágyadozó... gyöngé!

... A Glóriára ünnepi méltósággal bugott vissza az orgona. A nép énekelte. Ez éneken hangja volt minden templomba jött léleknek. A misé tovább folyt. Bágyasztotta... fárasztotta a sovány, szikár, buzgó, szép lelkű, erős akaratú papot az oltáron.

A misének vége lett. Prédikáltam. Megszólalt az ünnepi gondolat, a legégetőbb eszme: a magyar lélek ma az Egyházat minden magyar szavában az eddigieknél százszorosán becstülje!...

Az oltár papja a sekrestyéből visszajőve a vecsernyemondó székben ült le. Sápadt arcán beszéd közben is nem egyszer akadt meg a szemem. Ez ember nem is olyan régen, mikor először láttam s ismertem meg, egészen másképp nézett ki. Nehány esztendő s milyen hamar lett, hogy: a lélek kész, de a test... ez már erőtlenség!

— De a test már erőtlenség!... Életünk delén őh milyen nehéz e tudat viselése!... Érezni, látni, hogy akarnék élni és... és hova-tovább mindig csak gyöngében lehet!...

E pap is érezte... látta magában ezt! Így járt közöttünk, élni akarással, lázas homlokú, lihegő keblű, szorgalmatos tevékenykedéssel!...

A prédikáció után nagy gyűlés volt az iskola termében.

A templomban csakva maradt vissza az áhitat meleg, evangeliumos könyve s e gyűlés termében kinyitott Erdély magyarságának történelme!...

A fáradt szemű pap belenézett e történelembe. Magával ragadta a bércok aljának minden keserősége! Szin-

telen arcára reá gyúlt a történelem tüze!... Az erdélyi magyarság multja, jelene, jövője... s a sorsdöntő iskolák egyházi és magyar faji kérdése, talpától okos fejéig villamos áramot vertek gyöngé testébe. A szép szónok kigyul. Minden ember csodálja okosságát, temperamentumát!...

Az elakadt, fáradt, életunt, vagy idegen övényekre tévedt magyar lelkébe eszének fényét, szívének tüzet történelmi erővel szórja széjjel!...

Igen! a távoli bércök bús magyar fejei is vigasztalódhattak, hogy mily szavakban s mennyi szeretettel harsan fel az égetve-égető történelmi eszme: mi a magyar embernek kötelessége a magyar felekezeti iskolával szemben!

Elkiáltotta, hogy töprekedéseknek nincsen helye! Cselekedni kell, mert az idő a magyarságnak sirba húzásához erősen hozzá kezdett!... Elkiáltotta!... Szegénynek pedig gyöngé volt a tüdeje. De e tüdőt észre se vette; csak a végén... igen a végén, mikor már nem birta, mikor már kimerült sebes lihegésre!...

A szikár pap tüzes hangja mellett jegyzőkönyvet vezettem. Szavai alatt a penna meglelőését még most is visszaérezem.

Ebéd volt. A kimerült ember nem panaszkodott, hogy mégis, mégis igen hamar lett, hogy ilyen gyenge. Derűs pszichéje a fizikuma esteledésén úgy uralkodott, mint a lenyugvás felé tartó nap a föld felett az ég peremén!...

Hónapok teltek el!...

Április 14-ike lett. A vidékre is eljött a szomorú városi hír, hogy ez az erős akaratú, tevékeny pap beteg. Meglátogattam. Szombat volt, délhez már közel. Megkérdeztem a karácsony glóriás papját: hogy lehet ilyen hírteleu?... Hiszen pár nappal előbb is a munkás emberek között serénykedett!?

Nem felelt!... Fejével intett. Intését szemé fáradt pillájának alá-alá esése kísérté! Az ember lelke rajta megesett.

Dolgos, munkás iróasztala, könyvsorozata... az egész kicsi szoba a beállott nagy csendbe ijedten húzódtak bele. Reszkettek az ágy mellett... az ágy felett, honnan a nagy beteg bánatos pillantása a szoba örökös nagy, sük, szemére, a plafonra esett!... Remegtek, mert látták, hogy a szép nap zökken le s az ég pereméről az élet utolsó bitor sávja is oda vesz s az ágyra esik a Requiem!...

A bús szoba bánatába egészen bele-szögeztet engem is az örök bucsuzó glóriának a fájdó gondolata és a könyörtelen Requiem, mely vigasztalás helyett sűrűsödő gyászba így kesergeti a kincseket vesztő magyar történelmet!...

A koporsó meg is lett!...

... Az udvarhelyi nagy templom ajtói megnyitáltak.

Az iróasztalnak, a pennának, a kiterítve maradt papirnak... a könyveknek... minden butorábnak... az egész szobának felzokogó sirására

* Az egyházi és iskolai munkái hivatalosan meg nem említték és a sokak emlékeztetésében kedvesen élő Réa János iránti szeretet árad e cikkből. Ez az oka, hogy a mult számunkban közölt, avartott toliból származó cikk után még e soroknak is helyet ádtunk.

a nagy templom is fényes pompáját a gyász alá rejtette el... A nagy ravatal szomorúan ivelte körül. Megilletődött az oltár Istene is...

A templomi gyászban, csak az örök lámpa volt színes, volt eleven... az oltár előtt, a ravatal mögött ez az égő mécs: a tulvilági örök élet előhírnöke!...

A nagy harang megkondult. Sirvasírt a ravatalon. Könnyes szemekkel indult el hazulról mindenki, hogy a haranggal s a nagy templommal együtt sirjon. Az orgona sem zengett. Kesergve-kesergett: Requiem aeternam dona ei Domine!...

A nagy templom tele volt gyászoló néppel. Könnyezett, sirt sok-sok ember... Fiatalság, meglett kor egyformán!... Hiszen amíg élt a nagy ravatal papja, mindenkinek a lelkeig jutott el. Sokan becstütek, sokan szerették. Ugy elnéztem!...

— A trieri ásatásoknál egy római mértföldkövet a felirattal találtak meg: Pro patria consumor! — a haza határainak őrzésében omésztdöm fel!

A magyar kultúra határainak, mikor ma annyi az idegen elhatárolás, — őrzésére, védelmére, fejlesztésére a föld alá került köveket is ki kellene ásunk. S nekünk temetni kellett. Ez a mai veszteség vesztesége!...

A még aránylag fiatal, munkás pap tanárt, mint a római határkövet, a történelem zordon fergetege a magyar kultúra határain addig kopattat, ütötte, verte, amíg kitörött, felemésztdött!...

Rés tanár ur! — ezért sirt tőged Egyházunk, magyarságunk! Ezért fájss nekünk!...

Mi a bánatokban kesergve-kesergünk! Te érdemes, munkás vezér, te legalább nyugodj csendesen!

Lengyelfalva, 1923. ápr. 18.

Salati Ferenc, plebános.

Egy levél és egy rövid történet.

Lapunk egyik számába, még február végén, cikket irtunk „Két szekér székely leány” címmel leányainknak Bukarestbe és más regáltbéli nagyobb városokba való kiözönléséről és a lépésüket rendszerint követő keserves csalódásokról. E cikkünk itt ott visszhangot is vert; így a Kézdivásárhelyen megjelenő Székely Ujság című lapjárunk, bár előzetes megkérdezés nélkül, de ezuttal utólag megadott jóváhagyásunkkal a cikket magát is teljesen leközölte.

Eltévedés folytán most nemrég került a kezünkbe ugyanennek a lapnak egy másik száma, mely egy levél formájában érdekes példáját mutatja be cikkünk hatásának, egyuttal bizonyítékkal is támogatva soraink igazságát. Az említett lapjárunk által Bukarestből kapott, s a maga eredeti helyesírásával közölt levél a következő: „Igen tisztelt Szerkesztő ur! Igen helyesnek találtam a március első számában a Székely lányokról közölt cikket. Mert itt ez a Város teljesen anak szelgál a románul nem beszélő magyar lányok becsületét elvesztésére. Igaz, hogy egy pár hónap elteltével mindlag cipőben jelennek meg a híres Czizimisszió-kertben de nem sokára meg is bánják mért léptek oda be. Mert iten vannak parancsra ide jövő magyar fiúk is. Kérem ezt közölni. Bukarest, 1923. március 8. Jóra intő tisztelettel egy katonai székel tiszoltó.”

Egy nemrég tudomásunkra jutott eset pedig, mely a maga szomorú valóságában érdekesen egészíti ki a fen-

tióket, szintén egy székely leány újabb csalódásáról szól, aki a múlt évben Bukarestbe egy üzletemberhez szegődött szolgálatba. Az oroszhegyi leány hat hónapig szolgált, havi 500 leu bér kikötése mellett, amiből a végén a már kikapott összegén felül, 2500 leu járandósága volt hátra. A kereskedő, mikor a bért kifizette, a valutaris viszonyok ravaszágában járatlan leány-nak 50.000 osztrák koronát adott át, mely nagy összegnek az még meg is örült. Mekkora volt azonban a leány csalódása, mikor a bankban rendez pénzre akarta a szám szerint nagy összeget beváltani, s ott azért a napi árfolyam szerint 151 leut akartak kifizetni. Ennyire zsugorodott a valóságban a becsapott leány egész évi keresménye. Gazdáját pedig hiába akarta többé követelése jogos kijelentésére felkeresni, az a bér kifizetésekor már éppen költözöféltben volt, közben a rendőség szerint „ismeretlen helyre” el is távozott, őt a leánynak feltalálni többé nem sikerült!

Levél a Szerkesztőhöz!

A tisztviselői kertgazdálkodásáról, — a „Fiharmónikus Üdülőhely”-ről, — a cristur-kereszturi hangversenyéről.

Kedves Szerkesztő Úr! Ön téved! Őa nagyon téved, ha azt hiszi, hogy mostani levelemben az én kedves Hal-mágyi Samu barátomnak avagy a „Tantitok Lapja” többi munkatársainak a szakzerfi és élvezetes kertgazdasági cikkeivel akarok versenyezni. Deppen-hogy! Téved akkor is, ha azt hiszi, hogy sok évi kertészkedésem alatt szerzett tapasztalataim nyomán s a mu-rok, a petrezselyem, avagy paszternák vetési idejéről, sortávolságáról, vagy kapálásáról fogok írni. Ezem ágában sincs!

Csak arról akarok írni, ami a múlt héten történt velem a „Tisztviselő-telepen” (így hívják azt a helyet, ahol városunk tisztviselői részben szakértő, részben műkedvelő kertészkedést folytatnak). Már a negyedik nyarat töltöm Udvarhelyt, de eddig nem volt ott parcellám, mert lemondtam róla, hogy másoknak jusson. Most azonban, hogy a telepet kibévítték, de meg azért is, mert a drágaság folyton nő, és is kértem s kaptam is egy parcellát. Mindenfélével felszerelve, s vígan fűtyörészve ballagtam ki a telepre. (Ha nem bűnyű az, amiben dolgozom, akkor mindig vig vagyok és fűtyörészek.) S elkezdtem dolgozni. A tavasz nap melege sütött, s lágyan lengedezett a kellemes áprilisi szellőcsöke. Megvan az a jó szokásom, hogy mindent tudok élvezni, még a legnehézebb munkát is. Hiszen a nehéz munkának is megvan az az élvezetes oldala, hogy utána gyönyörűen lehet pihenni. Azért tehát egy órai kapálás és áskálózás után vágyteljes tekintettel néztem körül, hogy hová üljek le?? Hová?? Tudom, hogy ha a mi népszerű Filé Fránczink ott lett volna, röviden, de értelmesen megmondta volna, hogy hová üljek le! De minthogy Fránczi nem volt ott, tovább kerestem azt a „passzív” — valamit: padot, locát, amire leülhetnék. De hiába! Sem az egyik, sem a másik szomszédnál, sem a távoliaknál, sehol se találtam még a nyomát sem ülésre alkalmas tákolmánynak. Végigjártam az egész telepet, s sajnálkozva állapítottam meg, hogy ott, ahol mintegy 70 tisztviselő család majdnem naponta dolgozik, már évek óta, sehol egy kedves, kellemes pihenőhely, sehol egy lóca!

Alva pihentem! S elgondolkozva emlékeztem vissza arra az időre, amikor turista ruhába öltözve gyalog elin-

dultam a bajorok gyönyörű fűvárosából, Münchenből, hogy megismerjem, megbámuljam az isteni szépségű bajor alpeket, a gyönyörű stahrenbergi tavat, s az ezer meg ezer szép látnivalót. Alig értem ki München városából, az országút mellett egy egész sereg gyönyörű kertet láttam, amelyekbe egy nyilegyenes szép út vezetett. Az út kezdetén egy művészi izlésű nagy faragott, s virágokkal díszített kapu, rajta ez a felirat: „Gartengenossenschaft der Münchner Beamten. (A müncheni tisztviselők kertszövetkezete). Beléptem! A föttől jobbra-balra csinós, jól gondozott konyhakertek, s minden kertnek a föutra nyíló elején virág és virág! Minden kertben nagy futórózsával, vagy fuszulykával befutatott kis lugas, benne asztal és padok. Bementem az egyik kertbe. Egy magamfermájú, szeliden hizásnak indult uriember, egy „Steuerbeamter” (adóítség) kapálta az ugorka ágyakat feleségével és 2 leányával. Amidőn bemutakoztam s elmondottam, hogy messzi-vidékről jövő turista vagyok, rögtön abba hagyták a munkát, betesékelték a lugasba, előkerült a jó behűtött sör, sajt és retek s hiába minden szabadkozás, megozsonnáltattak, s bámulva hallgattam, mily egyszerű eszközökkel s mily könnyen hozta létre azt a szép telepet a hasonló gondolkodású tisztviselők össetszertartása.

A feleségem és kis lányom ébresztettek fel ábrándozásaimból, ozsonát hoztak, amelyet, sajnos, *álva* kellett, hogy megegyjek. Aztán hazamentünk, elővettem a colletokkot, fűrészt, gyalut, s másnap délután azzal kezdtem a munkát, hogy egy lugast tákoltam össze lécekből, a közepére pedig egy locát állítottam, s midőn 6 órák a kis lányom kihozta az ozsonát, s a málnafűccsöt, kimondhatatlan élvezettel pihentem ki magamat a *saját lócámon*. Most pedig felhívom össetszer ismerős és ismeretlen kertgazdálkodó tisztviselő társaimat, állítsanak fel minél több locát, s a gazsal, szeméttel telt fűzfutóknö, ugyis használhatatlan helyekre közös erővel minél több lugast, ültessünk egy kis virágot, egy kis napraforgót, adjunk az egésznek egy kis barátságos, kellemes külsőt, hogy bárki is nézze meg a telepet, lássa azonnal, hogy itt nem napszámosok dolgoznak, hanem tisztviselők, akik üdülni, szórakozni is jönnek ide a nehéz hivatali órák után, s akik össetszer tudják köti a szépet a hasznossal, a jót a célszerűvel.

Az én kis lugasomat pedig befutatam fuszulykával, a lóca fölé egy plakátot festek ezzel a felirattal:

Fiharmónikus üdülőhely.

Ez üdülöhelyen bármikor szivesen látom egy a kertészkedő tisztviselő-társaimat, mint a fiharmónikus társaság össetszer pártoló tagjait. A társaság működő és választmányi tagjai bármikor téphetnek virágot a kiskertünk-ből, a fiharmónikus örökálapító tagok pedig paradicsomot is lophatnak onnan. (Ezt azért merem ily nyugodtan megengedni, mert a fiharmónikus társaságnak csak egyetlenegy örökálapító tagja van Udvarhelyt: dr. Jodál Gábor barátom, öneki pedig annyi paradicsomra valója van, hogy nem igen fogja a mienket megdézsmálni.)

Hogy? Mit mond Szerkesztő Úr? Nem értem? Ja úgy! Őa azt hitte, hogy Udvarhelyt legalább 50 örökálapító tagunk van? Csak egy: egyetlenegy! Őa azt hiszi, hogy a mi pártoló közönségünk nem ismeri ezt az intézményt s a belépés feltételeit? Am legyen! Leírom az örökálapító tagság minden előnyét és hátrányát. Egyetlen hátránya az, hogy egyszermindenkora

200 leut kell az illetőnek fizetnie a mi pénzárunkba. Az előnye ezzel szemben az, hogy amíg csak él, mindig 2—2 féláru jegyet válthat a társaság hangversenyeire, örökös szavazótagja a közgyűlésnek, nevét örökké nyilvántartjuk az örökálapító lapjában, ha meghal, a fiharmónikus dalárda egy szép gyászdalt énekel a sírjánál; de mindezekről eltekintve, egész életén át meg lesz az a jóleső érzése, hogy egy nemes célokért össetlenül küzdő kulturegyesületet támogatott, segített.

Most jut eszembe, hogy megígertem Önök k. Szerk. Úr, hogy a cristur-kereszturi hangversenyünkről is fogok írni. De mit írjak? Egy sablonos referátát? 4 évi aktiv újságiróskodásom alatt annyi sablont irtam, hogy egész életemre megutáltam. Iakább azt írom, hogy mi tetszett nekem Kereszturon. Tetszett az a meleg fogadtatás, amelyben minket az ottani fiharmónikus kollégák részesítettek. Tetszett az a szép, intelligens és végtelenül kedves közönség, amely a hangversenyt oly élvezettel hallgatta végig, hogy élvezet volt játszani. Tetszett az a lelkes taps és óváció, amelyben minden előadásunkat részesítették. Tetszett az a barátságos, családias, meleg hangulat, amelyben a hangversenytánú elszórakoztunk. Csak egy nem tetszett: hogy a nap olyan hamar felkelt, s hogy reggel 6-kor szomorúan kellett megállapítanom, hogy Kereszturon annyi a szép asszony és lány, hogy 50 % át sem tudtam megtáncoltatni, pedig *Wlassak* a tanura, hogy szorgalmasan táncoltam. Végül még egy kedves epizódot közlök. Amikor reggel úgy 9 óra felé a vonathál gyülekeztünk, s a legkedélyesebb hangulatban vártuk a vonatot, egy barátságos idősebb ur jött hozzánk, s ropant sajnálkozva közölte, hogy ő az egész fiharmónikus társaságot várta reggelire, de minthogy nem jöttünk, ő intézkedett, hogy kellő mennyiségű sőt hozzanak ki az állomáshoz, s rövid idő múlva, vig poharazás igazolta, hogy ez a bácsi nemcsak beszélni, de tenni is szokott. S a hogy egy kedélyesen csevegünk, azt kérde tőlem, hogy nem lehetne ő is pártoló tagja az udvarhelyi fiharmónikus társaságnak? Hogyne! Ejen! Ejen! S erre 200 leut adott át a pénzárúnak, s minthogy ennyi pénzért nálunk örökálapító tag is lehet, rögtön felavattuk örökálapító tagnak. Csak azt kellett megígérnünk, hogy ha legközelebb átrándulunk, nála villáreggeli-zünk. Megígértük, s meg is tesszük. Utközben tudtam meg a pénzárúnktól, hogy ez a mi kedélyes örökálapítóknak nem más, mint Gábor Márton.

A legjobb a dolgan az, hogy most már az udvarhelyi fiharmónikus társaság örökálapító tagjainak 50 %-a kereszturi. Hát nem ugy van? A vizontlátásra: Pista bácsi.

SPORT.

F. hó 22 én játszotta a szezonban második bajnoki mérkőzését a Hargita T. E. football csapata Nagyszebenben a H. T. V.-val. A mérkőzést a H. T. V. nyerte meg 2:1 arányban, annak dacára, hogy a Hargita erősen meg handicapelt csapata lelkes és erőlyes játékával oly fölényben diktálta a mérkőzés tempóját, hogy az egész közönség max mállis gólarányu Hargita győzelemre számított.

Az első féldő nagyobbára Hargita-támadások jegyében folyik le, de a védelem kidolgozott és előrejuttatott

akcióit a csapatok nem képesek gól által befejezéshez juttatni, a H. T. V. támadásait pedig, ha át is jutnak a külső védelmi vonalon, az e poszton először szereplő Csiky kapus teszi ártalmatlanná, lelkes óvásokat váltva ki a közönségből önfeláldozó védésével. Komoly veszedelembe a 20 ik percben került a Hargita kapuja, mikor Novák hendset vett a 16 os vonalon belül, de a már-már biztos gólnak látzó 11-es Csiky kapus bravúrosan elfogja. Félidő 0:0.

A második félidőben tovább támad a Hargita, de a csapatok lövései vagy kapu mellé kerülnek, vagy kapufáról pattannak újra mezőnybe; végre a 32 ik percben Ferenczy szép lövéssel megszerzi a Hargitának a vezető gólt. Mindkét részről erős játék fejlődik ki, mikor a 40 ik percben váratlanul a H. T. V. egyik fedezetének passza irányt téveszt s menthetetlenül bevágódik a Hargita kapuján. Erre még hevesebb küzdelmet indít a Hargita a győzelemért, de kornereken kívül mást elérni nem tud, ellenben a 44-ik percben a H. T. V. egy lefutása újra eredménnyel jár és 2:1-re beállítja a végeredményt. Kornerarány 6:2 a Hargita javára.

Ma, 29-én délután 3 órakor lesz a szezon legelső helybeli mérkőzése a vásártéri pályán.

Foot-ballmérkőzés. A Hargita Testdző Egylet 29-én, vasárnap d. u. 3 órakor tartja itthon első mérkőzését a háromvásártéri pályán, ahol a brasói Munkás Testdző Egylet jóképességi csapatát látja vendégül. Sportkörökben nagy érdeklődés előzi meg ezt a mérkőzést, mert biztosra veszik, hogy a Hargita saját pályáján jelenlegi jó formáját, előnyösen fogja tudni kihasználni. A mérkőzést kedvezőtlen idő esetére is meg fogják tartani. Bíró Z. Sebess József lesz.

HIREK.

Április 28.

Eljegyzés. G. V. Anasztasiu a helybeli pénzügyigazgatóság vezetője f. hó 22-ikén eljegyezte Eufrosina Gh. Cárjeut Turau Severinből.

Halálozás. Nádaskay Ödön könyvkötő f. hó 26-ikán, városunkban, 74 éves korában elhalt.

A hivatalos órák a vármegyei közigazgatás központi és járási hivatalaiban május elsejétől kezdve reggel 7 órától 1-ig tartanak.

Bucsu-ünnep. Az idei bucsube hó 29-én veszik kezdetüket a szombatfalvi Szent György-bucsuval, amelyet a régi jó szokáshoz hiven a szombatfalvi róm. kath. hívek nagy ünneppel ünnepelnek meg. Az ünnepi szentbeszédet és szentmisét P. Gantszky Jukadián ferencrendi szerzetes tanár, Csiki Péter és Csillag László segédlelkészek segédlete mellett fogja végezni.

Képek kiállítás. Dezső Miklós festőművész, ki elvonultan dolgozik Nagyajtán, 50 képet összefoglaló kollektív kiállítást rendez városunkban a város háza földszinti termében. Képei színes impressziók, hangulatos életképek, melyek visszattükrözik a művész színes érzéseit. Dezső Miklós neve, különösen máshol korábban rendezett kiállításai révén, Erdély festészetében jóhangzásu. Walter Gyula-nak egy a Pásztortűzben megjelent cikke szerint, a művész „önön utjait járja... „benne a született piktor lelke szólalt meg“. Dóczy né Berde Amál, a kiváló tehetségű festő pedig Dezsővel külön cikkben, nagy elismeréssel foglalkozván „világító plettáját“ „zamatos impresszióját“ mel-

tatja különösen. Szerinte „a szabad ég alatt meg tudta fogni a napsugarak percenkénti játékait“. A kiállítás április hó 29-én nyílik meg és május 6-án, vasárnap délután 6 órakor zárul. Nyitva lesz naponta d. e. 9—1 ig, d. u. 3—6 ig.

Eljegyzés. Ifj. Novák István kereskedő eljegyezte Vadasdy D. Mancikát Olorheiu-Székelyudvarhelyen 1923. április hó 28-án.

A róm. kath. egyhástanács f. hó 22-én d. e. 11 órakor Pál István apát plebános elnöklete mellett gyűlést tartott. Elnök az új egyháztanácsosokat szép beszéddel üdvözölte, amely után kivette tőlük az esküt. Az eskütétel után pár sürgős ügyet tárgyaltak le, mely után a gyűlés véget ért.

Laosi és Elek című, a mult számuakban kezdett tárcánk, Gagy Samu jóízű székelyes tárgy irása befejező részének közlését, anyagtorlódás miatt, kénytelenek voltunk a jövő számra halasztani.

Az 1919—1923 évbéli katonai korosztályba tartozó ifjak, akik a városban tartózkodnak, május hó 2-ikán reggel okvetetlenül kötelesek a rendőrségen jelentkezni, összes okmányaikkal, melyekkel őket a katonaságtól hazabocsátották.

Templomi hangverseny. Május hó 10-én, áldozócéltörtőkön, délután 5 órakor a helybeli ref. templomban a kollégium ifjusága a Székely Dalegylet közreműködésével jótékony célú hangversenyt rendez. A tiszta jövővelmet a szegény tanulók felszóllyezésére fordítják.

Felülfizettek az udvarhelyi és kereszturi filharmonikus társaságok egyesített zenekari hangversenyén Székelykeresztúron: Sebeni Miklós dr. 100 L., Ajvász Béla, Fodor Boldizsár dr. 20—20 L., N. N. 13 L., N. N. 7 L., összesen 160 leu.

x **Dénes Béla dr.** hosszabb külföldi tanulmányjáról hazaérkezett, rendelkezését Bul. Reg. Ferd. No. 53. megkezdte. Lakása: Bul. Reg. Ferd. No. 69. (Kossuth n.) Rendel főleg szülészeti, nőgyógyászati és női hólyagbetegtek részére. Délelőtt 10—12 ig, délután 4—6 ig.

Záróra-meghosszabbítás, egy újabban érkezett miniszteri rendelkezés szerint sem engedélyezhető éjféltúli 1 órán túl. Kivétel csak bálók, nyilvános táncmulatok alkalmával tehető, amikor a meghosszabbítást 100 leu díj ellenében kérmezni lehet.

A város halásztérlete május 1-én d. e. 11 órakor a gazdasági tanácsos irodahelyiségében tartandó nyilvános árverésen 6 évre bérbbe fog adni. A feltételek ugyanott tudhatók meg.

Az Iskola-utca megrongálódott partvédelmét a városi tanács, az ott levő fahiddal együtt, megjavíttatta. Ugyanott a töltés szélét akáccfákkal is beültetik, hogy azok az uton korlátul is szolgáljanak.

Műkedvelői színelőadás. A helybeli Jótékony Nőegyesület, mint már megirtuk, f. évi május hó 5-én jótékonycélú színelőadást rendez. Előadásra kerül Herczeg Ferenc kedvesen szép színelőadás: A Gyurkovics lányok. A szereplők a legjobb műkedvelők közül a következőképpen vannak összeválasztva: Gyurkovicsné — Bokora Binder Jolán, Katiuka — Vajda Mancsi, Sári — Biró Ibolyka, Ella — Zárug

Sári, Mici — Szabó Ikke, Liza — Kovács Nusi, Terka — Ferenczy Ilus, Klári — Binder Dádó, Radványi ezredes — Z. Sebess József, Radványi Gida — Dénes Zoltán, Horkay Ferencz — Szecs Tibor, Sándorffy Miska — Zorger János, Tóni — Csomor Zoltán, Semessey tanár — Csomor Zoltán, Jankó tót béres — Sinkovits Géza. Tekintettel a szereplők ismert ügyességére s arra a nagy szorgalomra, amellyel a darabot minden nap tanulják, a legjobb előadásra számíthatunk. Előadás után tánc lesz. A rendezőség az előadásról szóló plakátokat a jövő hét legelején bocsátja ki s ugyanakkor (hétfőn reggel 8 órától) lehet a jegyeket előjegyzésbe venni a Könyvnyomda R. T. üzletében. Jegyek ára a következő lesz: Páholy 100 L., oldalszék és támlaszék 20 L., zártazék és erkély 15 L., diákjegy 5 L. A jegyek érvényesek a táncmulatra is. A minden tekintetben jónak ígérkező előadásra a legmelegebben felhívjuk a közönség figyelmét.

Könyvkereskedők és olvasók körében nagy nyugtalanságot keltett az utóbbi hetekben, hogy a szigurancák központi felügyelőségének intézkedése folytán több nagyobb város könyvkereskedésében az összes 1920 év óta Magyarországról érkezett magyar könyveket összeszedték s azokat elkoboztatnák jelentették ki. A sajtó, s román és magyar irodalmi körök erős állásfoglalásának az lett az eredménye, hogy a szigorú intézkedést általánosságban visszavonták, illetve úgy módosították, hogy a tilalom pusztán szépirodalmi és tudományos könyvekre nem vonatkozik, csak a propaganda-nyomatványokra.

Lakbérseroződések hatályát az új lakbértörvény túlvalóleg, egy további évre ismét meghosszabbította. A házbér nem emelhető nagyobbra az 1916 évi bérösszeg háromszorosánál, kivéve, ha az már előbb felemelve nem volt. Ez esetben a magasabb bér fenntartható. Ezzel kapcsolatban a kir. pénzügyigazgatóság közlése szerint, a pénzügyminiszter 9112—1923 számú körrendelete értelmében, a „Monitorul Oficial“ folyó évi április 6-iki számában megjelent törvény által meghosszabbított lakbérleti szerződések után a törvény szerinti bérösszeg 1/3-ának megfelelő bélyegilleték rovandó le s az így felbélyegzett szerződések a pénzügyigazgatóság illetékosztályánál láttamozás és felülbélyegzés végett f. évi május 10 ig bemutatandók. Amennyiben valahol szerződéseknek a fenti ideig való be nem mutatása a f. évi május 1-én működését megkezdő bealó és adókivető bizottságok által megállapítatik, a rovandó illetéken felül, annak 10 szerezésével fog bírságotlanni s a bérérték megállapításánál a szerződés figyelembe nem fog vétetni.

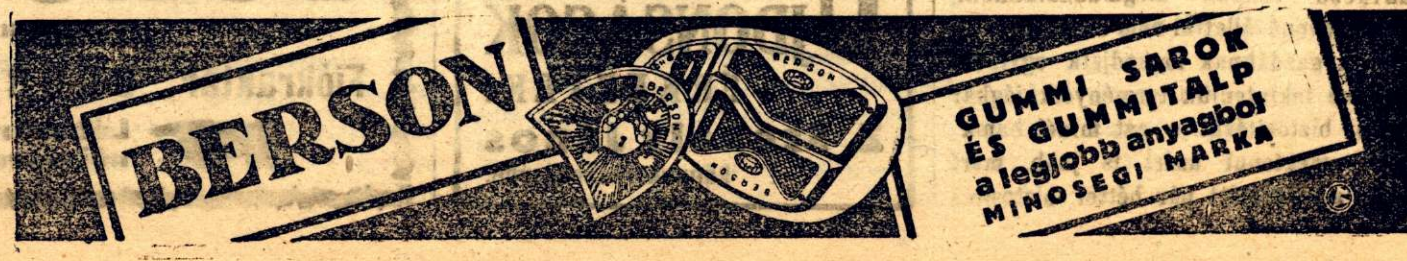
Gyermekelőadás. P. Szakács Előd, a helybeli ferencrendi zárda költői lelki szerzetes-tanítója, kinek néhány mély érzéssel tanuskodó költeményét mi is közöltük, Egyiptomi József címe a biblia egy érdekes történetéből 5 felvonásos színjátékot írt, melyet a ferencsek elemi iskolás növendékeivel — az apáca zárda néhány leány növendékének közreműködése mellett — f. hó 21-ikén este a Bukarest szálló színháztermében elő is adott. Az előadás sikerült. A közönség a termet teljesen megtöltötte, jóakarattal szemlélve a gyereksereg nagy gonddal végzett betanítására válló szereplését. A folyékony játék, a kiállítás színessége és a gyerekek talpra-

esett ügyessége eléggé meg tudott határozatni a produkció ama szokatlanságával is, hogy az összes szerepeket, feladatokát, és óregeket egyaránt, elemi iskolás gyermekek játszották végig. A darab maga, mely sok kortörténeli tanulmány és elmélyedés alapján készült, mozgalmosan és több helyen valóban: drámai akcióban adja elő a rossz testvérei által eladott József történetét, aki Egyiptomba kerülve, álomfejtői tudománya, okos előrelátása folytán a fáraó kedvencé és főembere lesz, s a később őt ismeretlenül felkereső családját is magához fogadja. A darabban előforduló néhány énekszámot avatott muzsikusra valló érzékkel, invencióval Németh Gyula fonyédi plebános zenésítette meg; a kedves melódiákat ő is kísért harmoniumon. A kis szereplők közül különösen meg kell dicsérnünk a kiváló értelmességgel, fáradhatlan élnécséggel szereplő Jaklovszky Jeofit, mint Józsefet, Zillmann Irént, mint a fáraó nejét, Kertész Lujost, mint fáraót, s a kisebb szerepeket igen ügyesen betöltő Lacza Margitot, Nagy Rózsát, Vajda Máriát, Tamás Gáspárt, Ippó Endrét, Fénya Andrást és a többieket is. Valamennyi stílusos és igen ügyesen összeállított ruhákban szerepelt, mely tekintetben a rendezőségnek az apácák voltak nagy segítségére; különösen M. Angola nővér, ki több szükséges kelléket, képet igen csinosan, izléssel festett is. A szép díszletek Spányár Pál művészi tudását dicsérik. Fáraó és József ruháit ismeretlenül maradt óhajto jóakarók, a többieket részben a szülők készítették. Fontieknek, a felülfizetőknek, s mind azoknak, akik támogatásukkal az előadás sikerét elősegítették, a rendezőség hálás köszönetet mond ezután is.

Pásztortűz és Vasárnapi Újság. Több ízben megemlékeztünk már arról, hogy Erdély magyar írói az eddigi allentéteket egymás között ki egyeztetve, munkaközösségekbe tömörültek, melynek egyetlen célja az erdélyi irodalom komoly és öntudatos fejlesztése. Ez a munkaközösség a Pásztortűz és a Vasárnap című hetilapok hátszájára akar összegyűjteti minden érdemes szellemi értéket, hogy ezáltal az erdélyi olvasóközönség légszélésebb rétegeinek érdeklődését megnyerje irodalmunk számára. A két lap között szoros összeműködés létesült. Mindkettő megmarad a jelenlegi szerkesztőinek irányítása alatt, csak míg a Pásztortűz eddigi irányát megtartva, a magasabb irodalmi igények kielégítésére fog törekedni, addig a Vasárnapi Újság Vasárnapi Újság címen egy mindekit érdeklő, változatos, képes és szerkesztő családi hetilapot fejlesztenek ki. Ezzel a két lap együtt hivatottan pótolni fogja a hasonló nemű drága külföldi hetilapokat az általuk Vasárnapi Újság megjelenését május elsőjére várják.

Tanítók közgyűlése. Az Erdélyi Általános Tanítóegyesület megyei tagozata (Udvarhelymegyei Tanítóegyesület) május hó 17-ikén d. e. 10 órakor a volt reális-kola tornatermében évi közgyűlést tart, melyre az elnökség külön meghívóban hívja meg az egyesület tagjait és az érdeklődőket. A gyűlés tárgyai közt a szokásos jelentések, indítványok sorában a tanítók termelő és értékesítő szövetségének szervezése, a Népevelési Irodalmi R. T. kérdése stb. szerepelnek.

A tisztviselők fizetése rendezésért folytatott küzdelem ügyében Udvarhelyvármegye Közigazgatási Tisztviselőinek Egyesülete f. hó 26-ikán, Szabó Gábor alispán elnöklete alatt, gyűlést tartott, melyen foglalkozott a kolozsvári központ megkeresésével is, melyben ez 2 delegátus kikiöltését kérte. Az egyesület a 2 delegátust Peltzer Vilmos dr. és Filó Ferenc dr. személyében kiküldötte. Kimondotta azonban egyuttal azt is, hogy az egyesület jo-

A nagy áremelkedés dacára is,

gyapjuszöveteket, vásznakot, sifonokat, bélésárakat, butor- és ágyhuzatokat, nyakkendőket, harisnyákat, gyönyörű szép és finom tavaszi sport-sapkákat, gyapju deléneket nagyon olcsón vásárolhatnak: **LÖBL B.** üzletében, Bul. Reg. Ferdinánd (Kossuth-u.) 25. sz.

gosnak és szükségesnek tartja ugyan a tisztviselők helyzetének a mai viszonyok követelményei szerint való alapos rendezését, illetve javítását, a sztrájkhoz azonban nem csatlakozik, mert annak káros következményeit felidézni nem akarja s a közérdekkel szemben való kötelességnek tartja, hogy a kebelébe tartozó tisztviselők helyükön maradván, munkásságukat meg ne szakítsák.

Rozsenzweig, kolozvári orvosi háskötő-készítő megbízottja ideérkezett s a hölgyek figyelmébe ajánlja saját találmányu, törvényesen védett utánozhatatlan orvosi háskötőt, melyek fűzőt is pótolnak, jó alakot ad sérveknél, gyomorvese és méhcsuszamlásnál, kitágult hasfalnál, operáció és gyermekágy után nélkülözhetetlen, hirneves orvosok ajánlják. Alapos próbát eszközöl személyesen; szállít minden igényre való tekintettel, melltartókból, hát-egyensítozókból választék. Akit érdekel, szíveskedjék pontos címét leadni az Ordeltné urnó kalap-szalonjába.

Árlejtések a városnál. A városi tanács a mellékutak hővezetékének kijavítására árlejtést hirdet. Ajánlatok négyzetméterenkénti egységárban teendők; a szükséges anyagot adni szintén a vállalkozó tartozik. Az árlejtés ideje május 10-ikén d. e. 11 óra. — Ugyancsak a tanács 600 köbméternyi rostált folyamkavics szállítására is árlejtést hirdet. Az árlejtés május 3-ikán d. e. 11 órakor lesz a gazdasági tanácsos hivatalos helyiségében.

Meghívó. A Bánsági és Erdélyi Munkások Rokkantségélyző és Nyugdíjjegylete székelykereszturi 302 sz. főkönyvük tagjait az Iparos Otthon irodahelyiségében f. évi május hó 13-án (vasárnap) d. u. 3 órakor tartandó évi rendes közgyűlésre tisztelettel meghívom. **Szemerjay Károly** elnök. Tárgyszorozat. 1. Elnöki megnyitó. 2. Jegyző évi jelentése. 3. Számvizsgáló bizottság jelentése. 4. Pénztáros és elnökök felmentvénye. 5. A központ 1922. évi jelentésének és zárószámadásának tárgyalása. 6. Beérkezett indítványok tárgyalása. Indítványok közgyűlés előtt 8 nappal írásban elnökökhez ayújtandók be.

KÖZGAZDASÁG.

Általánosan elterjedt felfogás, hogy amilyen idővel köszönt be az „új hold”, az idő ebben a hold-járásban „réá tart.” Az április havi újhold bőségesen öntötte az esőt; de azután alig egyszer-kétszer volt egy kis öntöző. Idáig még nem volna baj, de jön május, amikor minden csepp eső egy aranyat ér, s ha májusban nem hull bőven az eső, már gyengék lesznek a gazdasági kilátások.

A gazdasági munkák — vetések — a kedvező múlt heti időjárás folytán, nagy részben befejeződtek, már alig van megműveletlen föld, legtovább az agrár törvény, illetve végrehajtói kegyelméből olyanoknak juttatott földdarabok vannak megműköltatlanul, kik igavonó állattal nem rendelkeznek.

A gazdáknak fő gondjaik egyikét a kellenek tekinteniük terményeik jégkár elleni biztosítását s ezt minél hamarabb megtenni azért is jobb, mert akár aratás előtt pár héttel biztosítsa

terményét, akár most, a díj változatlan, legtovább hosszabb ideig nyugodt a gazda álma.

Községekben a gazdaköri elnökök írják össze a biztosítási akarók neveit. Ezt a Földmives Szövetséggel közölve, sürgős gondoskodás történik a biztosításról.

A múlt keddi piácon: buza 65—70, roza 60—62, árpa 60—64, zab 40—42, törökbuza 60—63, burgonya 12—15 leuban kelt el vékánként. V—6.

Kiadó: a Könyvnyemda Részvénytársaság Odorheiu (Székelyudvarhely)

Odorheiu r.-t. város tanácsától, mint I. fokú iparhatóságtól.

Sz.: 957—923. adm.

Hirdetmény.

A városi tanács, mint I. fokú iparhatóság közhírré teszi, hogy Nagy József a Szejké-fürdőn fürdő tartására telepengedély megadását kérelmezte.

A helyszíni tárgyalásra határnapul 1923 évi **április hó 30-ikának 15** (d. u. 3) órája tüzetik ki.

Az 1884. évi XVII. t. c. 27. §-a alapján felhívtnak mindazok, akik a telepengedély megadása ellen bármi okból kifogást akarnak emelni, hogy azokat fenti időpontig, vagy a helyszíni tárgyaláson szóval, vagy írásban ezen iparhatóságnál terjesszék elő, mert különben fenforgó körülményekhez képest fog az iparhatóság a telep engedélyezése kérdésében határozni.

Odorheiu, 1923 március 25.

Köztvélyfáy, polgármester h.

Értesítés.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy Str. Regele Carol (Orbán Balázs-utca) 15. szám alatt Zárug úr üzletével átellenben,

faszén-raaktárt

nyitottam, hol kicsinyben is állandóan lehet kapni olcsó árban szenet vállalatoknak, kovács és szabók stb. részére.

Nagyobb vételnél előnyös árak.

Tisztelettel:

Márkus Simon.

Két jobb házból való **tanoncznak** azonnal felvesz: **Keresztély Gyula** bádógos-mester, Odorheiu.

Hirdetmény.

A Vasile Alexandri (Tibád Antal-u.) 9. sz. alatti belsőséget 3 szoba, konyha, kamarából álló kóházzal, istállóval és kocsiszinnel eladom 1923 **május 6-ikán** (vasárnap) d. e. 11 órakor a helyszínen tartandó önkéntes nyilvános **árverésen.** A lakás azonnal átvehető. Az árverési feltételek irodámban megtekinthetők.

Dr. Gönczy Gábor, ügyvéd.

KÖNYV-UJDONSÁGOK ÉRKEZTEK:
Z. Székely János könyvkereskedése.

Mindenféle pipere-cikkek raktáral

Mindennemű, a legkényesebb igényeknek is megfelelő hajmunkát, babajavitást, babapárokaelkészítést és javítását elvállalom.

Veszek babarészeket: fej, törzs, kar, láb külön-külön is, továbbá vágott és hullott haját.

Elvállalom műkedvelői előadásoknál a maszkirozást mindenféle igénynek megfelelően.

Szabó Ödön

fodrász, Bul. Reg. Ferdinánd 7. (Gyógyszertár mellett).

Eladó Str. Reg. Carol (Br. Orbán B.-u.) 42. szám alatti épületés beltelek szabadkézből, örök áron. Értekezhetni bármikor a tulajdonossal.

A Jéggyár üzemét május 1-én megkezd, megrendeléseket elfogad. Telefonszám **50.**

Kész butorraktár!

Modern ebédítők Hálósobák Ebédítő- és heverő diványok Irodaberendezések Egyszerűbb butorok, állandóan raktáron vannak.

Bármilyen tervek szerinti butorok a legpontosabban elkészítetnek. Pontos kiszolgálás. Jutányos árak és jótállás.

BALÁZS KÁROLY UTÓDA
BULEVARDUL REG. FERDINAND (KOSSUTH-U.) 27. SZÁM

KÉRJÜNK MINDENÜTT

SZÉKELY-SELTTERS

GYÓGY-BORVIZET, AMELY ÜDIT ÉS GYÓGYIT.

Tavaszi Idényre ajánljuk az **ELISMERT LEGJOBB**

Fehér gyermekcipők nagy választékban.

TURUL-CIPŐT

„TURUL” CIPŐGYÁR R.-T. Fiókraktár: ODORHEIU, Bul. Reg. Ferd. (Kossuth-utca) **9. szám.**

Lábszárvédők, férfi és női sárcipők raktáron.

Az öröltető közönség tudomására adom, hogy malmom állandóan jár. **Fabián József.**

BODEGA

Ifj. KASSAY F. DÉNES

Odorheiu—Székelyudvarhely, Bul. Regele Ferdinand (Kossuth-u.) 16.

Állandóan raktáron:

Házi kolbász friss szebeni sonka, budapesti Herz-szalámi, különféle szardíniák, ringli, oroszhal, csemegesajtok, teavaj, mindennemű prima likőrök, cognac, Jamaikai tea rum, BÜRGER- és AZUGAI SÖRÖK! Előpataki, borszéki, felsőrákosi gyógyborvizek, szódaviz. Kis- és Nagyükküllő-menti fajberek nagyraktára.

Egyben felhívom a t. vidéki vendéglősök b. figyelmét is jó minőségű boraim megjelölésére. (Nagybani eladás.)

Szekerem megbízható beálló helye.